

запропоновано уточнити поняття виду спорту, виду змагання, закладу фізичної культури і спорту; ввести поняття спортивної дисципліни; привести термінологію закону у відповідність до закону України про громадські об'єднання; передбачити необхідність прийняття положення про спортивні клуби, що затверджуватиметься Кабінетом міністрів України; вдосконалити статус фізкультурно-спортивних товариств і спортивних федерацій тощо. Норми, присвячені професійному спорту, в законопроекті відсутні.

Таким чином, чинне вітчизняне законодавство у сфері спорту є застарілим та не в повній мірі відповідає потребам сучасного спорту і суспільства загалом. Відповідно, удосконалення вітчизняного спортивного законодавства, перш за все, – з точки зору приведення його у відповідність із сучасними моделями розвитку професійного (комерційного) спорту, має стати одним із пріоритетів діяльності всіх причетних до сфери спорту суб'єктів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про фізичну культуру і спорт : Закон України від 24.12.1993 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 14. – С. 80.
2. Президент подписал закон о регулировании профессионального спорта в РФ. - URL: http://rapsinews.ru/legislation_news/20161122/277191340.html
3. Закон Туркменистана «О профессиональном спорте». – URL: <http://www.turkmenbusiness.org/content/zakon-turkmenistana-o-professionalnom-sporte>

Лавренюк Олег Юрійович,

аспірант кафедри цивільного і господарського права і процесу

Міжнародного гуманітарного університету

Науковий керівник: д.ю.н., професор Харитонова О.І.

СУБ'ЄКТИ СФЕРИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» спорт – діяльність суб'єктів сфери фізичної культури і спорту, спрямована на виявлення та уніфіковане порівняння досягнень людей у фізичній, інтелектуальній та іншій підготовленості шляхом, проведення спортивних змагань та відповідної підготовки до них. Спорт має такі напрями: дитячий спорт, дитячо-юнацький спорт, резервний спорт, спорт вищих досягнень, професійний спорт, спорт ветеранів, олімпійський спорт, неолімпійський спорт, службово-прикладний та військово-прикладний спорт, спорт осіб з інвалідністю тощо.

Спортивна діяльність – заходи, що здійснюються суб'єктами сфери фізичної культури і спорту для розвитку спорту.

Визначення суб'єктів, що діють у зазначеній сфері є важливим з огляду на встановлення їх стосунку до набуття та здійснення прав інтелектуальної власності.

Перелік таких суб'єктів встановлений у вже згаданому Законі. До них віднесено: спортивні клуби (ст. 9), дитячо-юнацькі спортивні школи (ст. 10), Спеціалізовані навчальні заклади спортивного профілю (ст. 11), Школи вищої спортивної майстерності (ст. 12), Центри олімпійської підготовки (ст. 13), Центри студентського спорту вищих навчальних закладів (ст. 14), Фізкультурно-оздоровчі заклади (ст. 15), Центри фізичного здоров'я населення (ст. 16), Центри фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю (ст. 17), Колективи фізичної культури (ст. 18), Фізкультурно-спортивні товариства (ст. 19), Спортивні федерації (ст. 20), Громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості учнів та студентів (ст. 21), Громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості ветеранів фізичної культури і спорту (ст. 22), Суб'єкти параолімпійського і дефлімпійського руху в Україні (ст. 23), Національний олімпійський комітет України (ст. 24), Спортивний комітет України (ст. 25).

Як бачимо, перелік цих суб'єктів є досить широким.

Спортивні клуби є закладами фізичної культури і спорту, які забезпечують розвиток визначених напрямів фізичної культури і спорту, видів спорту, здійснюють фізкультурно-оздоровчу та/або спортивну діяльність, надають фізкультурно-спортивні послуги. Спортивні клуби діють на підставі статуту (положення) та реєструються у встановленому порядку. Засновниками спортивних клубів можуть бути фізичні та юридичні особи. Фінансування діяльності спортивних клубів здійснюється за рахунок коштів власника (засновника), інших джерел, не заборонених законодавством.

Дитячо-юнацькі спортивні школи є позашкільними навчальними закладами спортивного профілю – закладами фізичної культури і спорту, які забезпечують розвиток здібностей вихованців в обраному виді спорту, визнаному в Україні, створюють необхідні умови для гармонійного виховання, фізичного розвитку, повноцінного оздоровлення, змістовного відпочинку і дозвілля дітей та молоді, самореалізації, набуття навичок здорового способу життя, підготовки спортсменів для резервного спорту. Дитячо-юнацькі спортивні школи створюються та діють відповідно до положення про дитячо-юнацьку спортивну школу, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Спеціалізовані навчальні заклади спортивного профілю є навчальними закладами системи загальної середньої освіти або вищими навчальними закладами – закладами фізичної культури і спорту, які забезпечують відбір та спортивну підготовку найобдарованіших дітей та молоді, створюють умови для розвитку їхніх індивідуальних здібностей з метою досягнення високих спортивних результатів та поповнення національних збірних команд у поєднанні із здобуттям учнями та студентами відповідної освіти.

Школи вищої спортивної майстерності – заклади фізичної культури і спорту, які забезпечують підготовку спортсменів резервного спорту та спорту вищих досягнень шляхом проведення постійно діючих навчально-тренувальних зборів та участь спортсменів у відповідних змаганнях. Школи вищої спортивної майстерності створюються та діють відповідно до положення про школу вищої спортивної майстерності, затвердженого центральним органом.

Центри олімпійської підготовки – заклади фізичної культури і спорту, які забезпечують підготовку спортсменів національних збірних команд з олімпійських видів спорту шляхом проведення постійно діючих навчально-тренувальних зборів на спортивних спорудах, де створені умови для проживання, харчування спортсменів, належного медичного та наукового забезпечення їх підготовки, та участь спортсменів у відповідних змаганнях. Центри олімпійської підготовки створюються та діють відповідно до положення про центр олімпійської підготовки, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Центри студентського спорту вищих навчальних закладів – заклади фізичної культури і спорту, які забезпечують створення умов для поєднання навчання у вищому навчальному закладі та підготовки студентів, зокрема, до участі у чемпіонатах Європи та світу серед студентів з видів спорту, визнаних в Україні, Всесвітніх універсіадах.

Фізкультурно-оздоровчі заклади (центри, комплекси, клуби, студії тощо) – заклади фізичної культури і спорту, які здійснюють фізкультурно-оздоровчу діяльність. Фізкультурно-оздоровчі заклади діють на підставі статуту (положення) та реєструються у встановленому порядку. Засновниками фізкультурно-оздоровчих закладів можуть бути фізичні та/або юридичні особи. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури та спорту, в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, створює спеціалізований державний заклад – Український центр з фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю, який забезпечує належні умови для реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю, здійснює заходи з організації фізкультурно-оздоровчої та

спортивної діяльності осіб з інвалідністю, у тому числі щодо спорту вищих досягнень, фізкультурно-спортивної реабілітації осіб з інвалідністю. Стаття 18. Колективи фізичної культури

Колективи фізичної культури є громадськими організаціями фізкультурно-спортивної спрямованості, які створюються та функціонують на підприємствах, в установах, організаціях з метою здійснення фізкультурно-оздоровчої діяльності за місцем роботи громадян. Такі колективи можуть бути осередками фізкультурно-спортивних товариств. Колективи фізичної культури можуть здійснювати фізкультурно-оздоровчу діяльність за рахунок членських внесків, коштів власника відповідних підприємств, установ, організацій та/або коштів профспілкової організації відповідних підприємств, установ, організацій, отриманих від роботодавця на фізкультурно-оздоровчу діяльність відповідно до законодавства.

Фізкультурно-спортивні товариства – громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості. Фізкультурно-спортивні товариства діють на підставі статуту. Фізкультурно-спортивні товариства можуть мати всеукраїнський або місцевий статус.

Спортивні федерації (асоціації, спілки, об'єднання тощо) (далі – спортивні федерації) – громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості. Спортивною федерацією осіб з інвалідністю є спортивна федерація, в яку об'єднуються особи з інвалідністю з певною вадою здоров'я задля розвитку видів спорту осіб з інвалідністю. Спортивні федерації діють на підставі статуту.

Національний олімпійський комітет України – громадська організація фізкультурно-спортивної спрямованості. Національний олімпійський комітет України діє на підставі статуту, який відповідає Олімпійській хартії. Національний олімпійський комітет України відповідно до Олімпійської хартії, зокрема: представляє Україну на Олімпійських іграх, у Міжнародному олімпійському комітеті, міжнародних олімпійських організаціях, якщо інше не передбачено вимогами відповідних міжнародних організацій та/або міжнародними договорами України; здійснює заходи щодо забезпечення прав інтелектуальної власності Міжнародного олімпійського комітету; визнає спортивні федерації з олімпійських видів спорту. Національний олімпійський комітет України відповідно до Олімпійської хартії та згідно з наданими Міжнародним олімпійським комітетом повноваженнями, зокрема: має свою національну олімпійську символіку, здійснює її використання та забезпечує захист відповідно до закону.

Спортивний комітет України – громадська організація фізкультурно-спортивної спрямованості, основним завданням якої є забезпечення розвитку в

Україні неолімпійського спорту. Спортивний комітет України діє на підставі статуту. Спортивний комітет України, зокрема: представляє Україну у відповідних міжнародних спортивних організаціях, на Всесвітніх та Європейських іграх з неолімпійських видів спорту, інших міжнародних спортивних змаганнях, якщо інше не передбачено вимогами відповідних міжнародних організацій та/або міжнародними договорами України; має свою символіку, здійснює її використання та забезпечує захист відповідно до закону.

Навіть побіжний огляд суб'єктів сфери фізичної культури і спорту дає підстави для висновку про те, що відповідно до закону лише два з них безпосередньо наділені правом мати власну символіку та захищати її не забороненими законом засобами: Національний олімпійський комітет України та Спортивний комітет України. Відповідь на питання про те, чи так це насправді, потребує більш глибокого наукового аналізу.

*Пеструєв Дмитро Миколайович,
аспірант кафедри цивільного права*

Національного університету «Одеська юридична академія»

Науковий керівник: д.ю.н., професор Харитонов Є.О.

ПСИХОЛОГІЧНА ОСНОВА ВЕДЕННЯ ЧУЖИХ СПРАВ БЕЗ ДОРУЧЕННЯ У ПОЛЬСЬКОМУ ПРАВІ

Говорячи про інститут ведення чужих справ без доручення, слід зазначити, що найбільш повне врегулювання ці відносини дістали лише у новому ЦК України, а саме в главі 79 «Вчинення дій у майнових інтересах іншої особи без її доручення».

Зобов'язання, про які йдеться у цій главі, виникають із здійснюваних особою дій, і хоча в главі вживається термін «дії», не виникає сумнівів у тому, що навіть за відсутності з цього приводу спеціальної вказівки мається на увазі і діяльність, і певні дії, і навіть одноразова дія, здійснена у чужому інтересі. Отже, згаданий інститут охоплює здійснення гестором як фактичних, так і юридичних дій. Особою, яка діє в чужому інтересі, наприклад, може стати як особа, яка здійснила всі необхідні дії для врятування чужого обладнання від загрози небезпеки сама, так і та, яка залучила для цієї мети спеціалізовану організацію, уклавши з нею підрядний договір. Метою цього інституту є, по-перше, надання захисту тій особі, яка здійснює дії в чужому інтересі, по-друге, особи, в інтересах якої мають здійснюватися відповідні дії, оскільки